Anul 34 | Bucureşti şi Orăştie, la 4 Februarie 1937. | CENZURAT | No. 6.

LIBERTATEA

Foaie pentru săteni şi muncitori, întemelată la Orăştie în anul 1902

Director sufletesc: † Dr. ION I. MOŢA
Director vremelnic: Pr. IOAN MOŢA

Orice scrisori pentru Redacţie, să se trimită pe adresa: RED. „LIBERTATEA", ORĂŞTIE (Jud. Hunedoara)

Cererile de abonare şi banii pentru foaie se trimit pe adresa: Admin. „LIBERTATEA" Moţa BUCUREŞTI I, Calea Victoriei 63.

„Libertatea" este: Proprietatea familiei moştenitoare a lui Ion I. Moţa

Apare în fiecare JOI
Un exemplar 2 Lei

Lăsăm să vorbească încă streinii...

Doi generali italieni despre jertfa legionarilor noştri în Spania

Ei îl socotesc pe Ion I. Moţa înainte mergător al biruinţei, ce va să vie!

Italia fiind una din marile puteri apărătoare a bunei aşezări creştine a lumii împotriva comunismului ucigaş, — preţueşte după adevărata ei vrednicie orice ajutor ce se dă luptei mântuitoare, pentru care atâţia fii de ai săi sângerează, ca voluntari pe câmpiile spaniole. De aceea, aflând de ţinuta bravilor voluntari merşi din România şi de căderea alor doi din ei, — doi generali italieni au trimis Comandantului Legionarilor din România, dlui Corneliu Z. Codreanu, următoarele scrisori mult grăitoare:

Generalul E. Costelschi scrie:

»SCUMPE CAMARADE,

»Deşi legăturile între noi, din pricina obligaţiilor cărora ne supunem, se ţin numai la distanţă, sunt încredinţat că nu vă îndoiţi de simpatia (dragostea) foarte viie ce o am pentru D-voastră şi pentru bravii voştri camarazi.

»Iată de ce, ştirea glorioasei morţi alui Ion Moţa şi a celuialalt legionar pe frontul spaniol, mi-a făcut o adâncă mâhnire, stâmpărată numai de via admiraţie, ce simt pentru ei.

»Imi aduc aminte de Ion Moţa dela Montreux (în Elveţia) şi de ţinuta lui demnă, care vădea înalta valoare morală a caracterului său cu adevărat de fier!

»Am înţeles, că locul acestui om de curaj era acolo, unde se dă lupta înDârjită pentru civilizaţia noastră latină, pentru viaţa sufletească a noastră pusă în primejdie de uneltirile de iad ale bolşevicilor. Moţa a căzut ca erou cu arma în mână, pe câmpul de onoare, pe care şi-l alesese. E o mare perdere, căci el era legat de D-voastră prin sânge şi prin lucrare de însănătoşire, căreia vă închinaţi truda cu atâta lepădare de sine.

»Ţin a vă face cunoscută adâncimea simţămintelor mele, cari ar cere altceva decât cuvinte!.. Credeţi-mă, că noi, cari am primit şi am intrat în lupta împotriva nebuniei comuniste pe toate fronturile din Europa, — IL SOCOTIM PE ION MOŢA CA INAINTE MERGĂTOR AL BIRUINŢEI, care e greu de câştigat, DAR E SIGURĂ!

»Vă rog, scumpe pretine, a adăuga la arătarea durerii d-voastră, către d-na Moţa şi toţi camarazii nobilei familii......, şi mărturisirea adâncei mele dureri, faţă de cruda perdere alui Ion Moţa.

Al d-voastre
E. COSTELSCHI

Roma, 16 Ian. 1937.

*

Iar generalul Sani a scris dlui Codreanu următoarele:

»SCUMPE AMICE,

Sunt crud lovit de perderea lui Ion Moţa, pe care l'am iubit pentru bunătatea, curajul şi cugetul său drept.

Jertfa lui şi a celorlalţi camarazi căzuţi în lupta împotriva furiei bolşevice, să fie pildă pentru legionari!

Sângele lui a curs pe pământ străin, — însă »câmpul de luptă« se întinde azi înainte, dincolo de hotarele politice! El a murit pentru Patrie, latinitate şi pentru buna rânduială morală, atacate cu îndârjire de cei fără patrie şi fără de Dumnezeu!

Sângele tinăr şi nobil alui Moţa, asemenea sângelui Apostolilor şi a Mucenicilor, va fi atât de roditor pentru patria lui, care într'o zi nu prea îndepărtată, va trebui să aşeze o închinare patriotică întru pomenirea Sa.

Vă rog scumpe camarade, de a primi şi a duce Doamnei Moţa, arătarea sincerei mele dureri«.

Al D-voastre,
General MARIO SANI.

Roma, 16 Ian. 1937.

Aşa vorbesc doi generali italieni. Iar guvernul dlui Mussolini, a vorbit şi mai frumos: dat de ştire celor în drept, preţuind jertfa celor doi români, cari cu soţii lor împreună, au dus pe câmpiile de luptă pe care sângerează zeci de mii de viteji italieni, solia sufletului românesc, cel la fel simţitor cu cel italian creştin, — el, guvernul italian, *pune îndemână un vapor italian, care să-l aducă cu cinstire cuvenită eroilor, de pe pământul Spaniei, peste mare până la Genova,* în semn de înaltă preţuire şi închinare sufletelor lor eroice, — fără a primi nici o plată pentru această aducere.

Când ne aducem aminte, cum numai de curând, d. Mussolini, capul politicei Italiei, supărat pe politica noastră cea care merge supusă politicei internaţionale alăturea de Rusia, pe focarul bolşevismului şi a comunismului, — avu aşa cuvinte dureroase pentru noi, — faptul de mai sus, că îmbie vapor italian pentru aducerea acasă a dragilor noştri morţi, căzuţi acolo alăturea de Italieni şi de Germani, — este semn viu grăitor, că Mussolini şi politica italiană şi-a zis:

— *Aci*, în păşirea şi ţinuta acestor legionari, văd eu, şi văd drept!, *sufletul neamului românesc-frate!* Prin aceştia a grăit sufletul românesc şi inima, pe aceştia îi iubesc, îi preţuesc, îi îmbrăţişez şi sar în ajutorul lor. Politica „diplomaţilor", — aceea înţeleagă şi ea ce poate din acestea toate...

Cu drept cuvânt ziarul „Porunca Vremii", sprijinitor al mişcării naţionale creştine dusă cu braţ tare de legionari, — a spus, că: Jertfa lui Ionel Moţa şi a fratelui său de suflet Vasile Marin, — a şi rodit! A dat un rod nespus de preţios: A scos la iveală inima italiană, a vădit că politica Italiei nu e contrară ţării sau neamului românesc, ci doar „politicei" ei de zi, — încolo Italia, e lângă noi, când noi suntem pe drumul cel bun! Jertfa de sub zidurile Madridului, ne-a adus acest rod, că Italia s'a întors cu faţa spre noi, cu iubire de soră. Iar acest lucru, mare şi de preţ este...

*

In numărul viitor, vom arăta pentru bunii noştri cetitori din popor, — ce solie frumoasă a trimis conducerii Legionare dela Bucureşti, însuşi guvernul naţionalist al dlui general Franco din Spania, despre moartea celor doi voluntari legionari români.

IONEL MOŢA şi VASILE MARIN
cei doi buni prieteni, cari au căzut pe frontul spaniol în luptă pentru apărarea legii creştine. — Ionel Moţa este cel din dreapta.

Din viaţa legionară

— La Bârlad, şefii de plasă, de sectoare şi de cuiburi, au ţinut şedinţă la 3 Ianuarie, ascultând raportul şefului vechiu judeţan asupra stărilor şi lucrărilor în judeţ. S'a trecut comanda şefului nou, s'au dat îndrumări de muncă şi mai încordată în anul 1937 şi s'a stăruit asupra apropierii şi a lucrării, mână în mână între legiune şi biserică, — poveţe înţelepte şi bine primite.

*

— In comuna Stâna (j. Satu-Mare) s'a ridicat, la stăruinţele vrednice de laudă a legionarului Lac Ion, o prea frumoasă troiţă care a fost sfinţită în 10 Ianuarie în faţa alor peste 1500 de oameni. Părintele Brehaiţa a arătat partea frumoasă ce o are mişcarea legionară în lupta împotriva puterilor iudeo-satanice. Au luat parte, o solie a legionarilor din Oradea, Centrul de educaţie legionară din Cluj, şi mulţime de legionari din Satu-Mare. După sfinţire, conducutorii legionari au ţinut sfat, chibzuind asupra multor ce mai au de făcut.

Lacrimi pentru Ionel Moţa

Telegrame şi scrisori primite de părinţii lui Ionel Moţa, cu prilejul morţii sale pe frontul din Spania

Cluj. — Rog a mă considera ca sincer părtaş la durerea pricinuită de marea pierdere ce aţi suferit. Eu personal nu l-am cunoscut pe tânărul Moţa decât întâmplător şi nu am vorbit cu el decât foarte scurt timp, însă sufletul lui mare era în stare să cucerească inimile, chiar şi fără a-l cunoaşte.

Imi permit a face atent pe Sfinţia Ta, care în vremuri de durere aţi dat atâtea sfaturi de consolare altora, că ar fi nedrept, dacă în mijlocul durerii ca părinte, aţi pierde din vedere mândria ce vi se cuvine s'o aveţi de a fi dat neamului un vlăstar cu un astfel de suflet şi inimă generoasă.

In urmă, ce înseamnează pentru viaţa noastră pământească câţiva ani mai mult sau mai puţin în faţa veşniciei?.

Ferice însă de acela, care reuşeşte a învinge veacurile şi ferice şi de părinţii, cari au dat naştere unui asemenea vlăstar!

Peste câteva veacuri, când, despre existenţa noastră, a celor astăzi în viaţă, nu va mai reaminti nimic şi nu va mai exista nici măcar urme din cenuşa noastră, — sufletul şi numele lui Moţa, vor străluci ca o stea alături de marii eroi ai neamului, fiind îndreptar pentru paşii tuturor generaţiilor spre idealul neamului nostru, care i-a fost mai scump ca toate.

Ionel Moţa nu trebueşte plâns, Ionel Moţa nu este mort; el trăeşte şi va trăi, şi cu cât timpul va trece, cu atât va fi mai viu printre ai săi, iar pe frontispiciul Mausoleului ce i se va construi, ar fi bine a se scrie cuvintele frumoase dela învierea Domnului:

„VENIŢI DE LUAŢI LUMINĂ"

General Mehedinţi

Sibiu, 25 Ian. 1937 — Preacucernice şi iubite în Hristos frate! Sunt cutremurat şi eu, ca toată lumea românească, de plecarea aşa grabnică dintre noi a scumpului Vostru Ionel, — scump şi nouă tuturor, pentru senzul înalt al jertfei sale. Cât de intim ia parte la durerea voastră biserica şi neamul, — am văzut şi cu prilejul parastasului din Catedrala de aici, din ţinuta sărbătorească de evlavioasă a credincioşilor, cari umpleau Catedrala cum n'am mai văzut aici dela parastasul Regelui întregitor de Ţară!.. Multă durere, multe lacrimi, multe suspine, ca la pomenirea unui mare mucenic al lui Hristos, cum va trăi Ionel de acum înainte în amintirea noastră şi a generaţiilor de creştini ce vor veni după noi...

El şi-a agonisit CUNUNA BIRUINŢEI, spre care a fost chemat de atotputernicul său ocrotitor. Eu îl fericesc ca pe un ales al Domnului, care să vă dea vouă părinţilor putere a putea suporta despărţirea, până la vremea revederii...

Ionel este fiul vostru după trup şi suflet. Dar astăzi este şi al neamului, prin adopţiune. Unde să-i fie locul de odihnă? Al neamului este el ori unde i-ar fi mormântul în pământul Ţării, şi ori-unde pe acest pământ i-se poate aduce cinstea vrednicită.

Sunt de părere, ca înmormântarea să i-se facă cu cea mai largă participare a bisericii şi a obştei româneşti creştine, cum se cuvine unui mucenic al Crucii lui Hristos şi vrednic pildultor în dragostea de neam. Cinstindu-l pe el, ne purificăm pe noi înşine şi slăvim pe cel ce l'a chemat la Sine într'un chip atât de glorios...

Arhireu Vasile

Bucureşti, 18 Ian. — Cucernice părinte! Ca om sufăr, ca legionar sunt mândru, alături de Dvs. Câţi din noi n'ar vrea să moară ca El?!...

Moartea lor a netezit drumul spre biruinţă!

S'au dus să moară, arătând lumii, şi mai ales duşmanilor noştri, că Legiunea nu luptă pentru căpătuială, ci moare pentru un gând înalt şi sfânt pentru ţară! Ei s'au lăpădat de onoruri, s'au despărţit de familie, de tot, — şi s'au dăruit în întregime Legiunii — Lăpădarea de sine a lor, i-a aşezat în rândul sfinţilor!

C. Cervinschi

Sibiu, 19 Ian. — Ieri şi azi am plâns mereu, zguduit de pierderea lui Ionel Moţa. O, ce neam nenorocit suntem! Cu câte grele jertfe trebue să ne plătim dreptul de a fi Români şi creştini! Ce pildă dumnezeiască de jertfă pentru neam. Fericiţi părinţii cari l'au zămislit şi l'au crescut aşa! Intreg neamul trebue să le fie recunoscător. Iar chipul fiului lor drag, trebue să stea alături de chipul Arhanghelilor, căci Arhanghel a fost şi Ionel Moţa pentru neamul nostru şi pentru toată lumea creştină...

Profesor Timoteiu Popovici

Bucureşti 20 Ian. — In durerea ce o simt, am o slabă mângâere: acea de a fi recunoscut şi preţuit mult înaintea altora caracterul şi virtuţile inegalabile ale neuitatului vostru fiu, care a ştiut să păstreze şi să îmbogăţească atât de strălucit moştenirea morală şi sufletească avută dela părinţii săi.

Fie ca din jertfa sângelui lui tânăr, inobilat cu virtuţi cari vor rămânea pildă pentru toate vremurile, — să se întărească credinţa în D-zeu, Patrie şi Neam — singurele idealuri, pe cari a înţeles să le slujească în scurta lui trecere pe acest pământ.

Ion I. Lapedatu

Bucureşti. — Cu inima frântă de durere şi credinţă în Dumnezeu, primeşte şi slaba mea consolare pentru jertfa suferită a acelui mai brav copil. Aceasta este vârful piramidei jertfelor ce Sfinţia ta a făcut pentru Neamul Românesc. Dumnezeul, pentru care s'a jertfit, să-l aibe în paza sa, să ocrotească şi aline durerea scumpilor lui părinţi.

Maior Sima
„Dir. Ad-tiv la Universul"

Cluj. — Sguduit până în adâncul sufletului meu, pentru pierderea ireparabilă a eroului Ion Moţa, Vă rog să primiţi sincerele mele condoleanţe.

General Aurel Păcală

Lugoj. — Mă alătur şi eu şi familia mea la multele şi diferitele condoleanţe ce le-aţi primit desigur din toate părţile României, la vestea tristă a perderii idealului D-voastre fiu, care a fost Ionel Moţa. Ştiu că orice mângâiere nu vă poate micşora durerea, pentrucă pe Ionel nimeni nu-l poate suplini. Dar noi preoţii Domnului ştim un lucru: împotriva voinţii lui D-zeu să nu cârtim. Pe Ionel D-zeu l-a dat părinţilor, familiei sale şi neamului românesc şi tot D-zeu l-a luat — fie numele Domnului binecuvântat!

La altarul catedralei noastre din Lugoj, am adus azi jertfa liturgică pentru odihna sufletului eroului şi martirului neamului şi al Bisericii lui Hristos, care e Ionel.

D-zeu să Vă întărească şi să nu Vă părăsească.

Canonic Ion Ienea.

Iubiţi Marin şi Moţa! — Jertfa nobilă pe care aţi dat'o, vă aşează în rândul marilor martiri ai credinţei creştineşti. — Durerea neasămănată ce purtaţi, zdrobeşte sufletele celor mulţi şi dragi cari vă înconjoară, suferind şi ei îndoit pentru El, cât şi pentru voi, cari le sunteţi farul luminos al conduitei, ca şi al gândurilor mari, pe care le-aţi cultivat în sufletele lor. Dumnezeu vă va da biruinţă şi asupra acestor prea copleşitoare dureri, drept răsplată, că — totul s'a făcut în numele Lui!..

Vă rugăm, primiţi din partea noastră cele mai adevărate condolenţe.

Orăştie, 18 I. 1937.

Adelina I. Vulcu

— Dl CORNELIU GEORGESCU, adv. Mercurea (j. Alba), soţ de lupte dintru început şi bun prietin a lui Ionel Moţa, a trimis condoleanţa sa scriind un articol frumos despre fratele său de lupte mort. Il vom publica în numărul viitor.

*

Craiova. In astfel de împrejurări, când tremură sufletul Neamului; când fiii lui cei mai buni şi mai devotaţi dispreţuiesc moartea şi lasă în urmă viaţa, dând istoriei — fapta, evenimentul, eroismul, — este greu de scris şi de vorbit.

Nu vă cunosc şi nu l-am cunoscut pe Ionel Moţa!.. Dar cine din ţara aceasta ar putea spune că nu Vă cunoaşte, sau că nu l-a cunoscut?...

Ce suflet creştin şi român nu este sguduit de jertfa celor doi! Ce inimă nu se îndoaie!

In al 17-lea an al preoţiei mele, n'am slujit niciodată o Liturghie pe de-a întregul în lacrimi, ca astăzi, când abia; abia, am putut pronunţa numele legionarilor, atât de scumpi Ţării..: Ionel Moţa şi Vasile Marin.

Am plâns cu poporul...

Oameni noi, au iubit FAPTA şi au dat-o.

Au dorit-o cu trup şi suflet, pentru LEGE şi MOŞIE, şi au dat-o.

Nu strigăm noi de 20 ani după faptă?

Nu se lucrează de 20 ani împotriva faptei, care trebuie străluminată de jertfă, ca să vadă ticăloşii, şi laşii şi demagogii?

Am propovăduit şi am tâlcuit de multe ori cuvintele Invăţătorului:

„Cela ce voeşte să vină după mine, să se lapede de sine, să-şi ia Crucea şi să-mi urmeze".

Il ştiam pe Mântuitorul, pe Mucenici, pe C. Brâncoveanu, pe Ecaterina Teodoroiu, pe cei opt sute de mii, dar de ce după Mântuitorul şi Mucenici trec legionarii **Ionel Moţa**, **Vasile Marin** şi vor să stea numai decât lângă viteazul dela Turda?!

Dece despică ei istoria lumii şi-şi scriu acolo pagină de aur pentru ei, pentru Ţară?!

Dece voiră leagănul veacurilor, lacrimile tuturor, ale copiilor, entusiasmul şi voinţa de fier a tinerilor, mângâerea bătrânilor?!

Dece voiră apoteoza, legenda?

Ionel Moţa, smulse, respectate Părinte, din casa voastră, unde stă scris: eroism, sacrificiu, iubire nesfârşită de Neam, — lumina — vieţii adevărate de creştin şi român şi cu Vasile Marin şi alţii caută „obrazul împuşcat" al lui Hristos, şi voiesc să anticipeze pentru ţară zile fericite...

Cu această lumină şi cu stindardul ţării stau acum legionarii, la picioarele lui Hristos.

Acolo, vorbesc de „România lor"......

Cine va putea să-i uite?

Lacrimile noastre, fie să vă fie, scumpe şi prea venerate Părinte, şi mult respectată şi iubită şi îndurerată familie, — întărire şi uşurare.

Doamne ţine România şi pe toţi câţi plâng astăzi...

Lacrimile lor sunt râuri de apă vie, râuri de viaţă.

Pr. Elefterie D. Marinescu.
Bis. „Sf. Spiridon" Craiova

Arad-Şega. — Vestea morţii eroice a scumpului St. Voastre fiu m'a cutremurat şi mi-a umplut inima de durere. Când a plecat în Spania am simţit o strângere de inimă mă temeam şi nu îndrăzneam să mă gândesc asupra urmărilor pe care putea să le aibă focul în care a intrat.

Din ultima scrisoare ce el v'a adresat-o de pe vaporul „Monte-Olivia" — nume simbolic — mi-s'a părut de asemenea că înaintea ochilor săi flutura încă din vreme, aripa unui destin hotărât înainte, de o putere nevăzută.

Acum jertfa lui este un act împlinit. Jertfă de Făt-Frumos în lupta cu balaurul...

Gândind omeneşte, recunoaştem că Ionel I. Moţa a avut o moarte stupidă. Cugetând însă creştineşte, moartea lui are sfinţenia unei jertfe şi măreţia unei epopei clasice.

Ideile mari cer jertfă asemănătoare.

Isus încă a murit tânăr şi de o moarte cutremurătoare. Dar numele Lui a rămas viu şi opera Lui sfântă, căci prin cruce a devenit El Mântuitor şi isvor de viaţă şi fericire pentru toată lumea.

Sunt sigur, scumpe Părinte şi îndurerată mamă, că sufletul Dv. oţelit în focul atâtor suferinţe şi greutăţi, cu cari aţi luptat viaţa întreagă, va avea bărbăţia să îndure cu credinţă şi această durere, care vine să încununeze ca o apoteoză bătrâneţele Dvs.

Când un popor întreg priveşte îndurerat spre casa Dvs. dela Orăştie şi jeleşte în fiul Dv. moartea unei mari speranţe pentru viitorul Ţării, — permiteţi-mi să vă adresez şi eu un cuvânt de condoleanţă şi să rog pe Bunul Dumnezeu să vă mângâie cu harul Său, să facă loc de fericire eternă lui Ionel, iar moartea lui eroică să o prefacă creştinătăţii şi neamului pentru care el s'a jertfit de bună voie, — isvor de înviere şi mântuire.

Pr. Ilarion V. Felea

Fălticeni. — Bunul D-zeu să Vă mângâe în marea durere ce v'a cuprins, care ne-a îndoliat pe toţi.

Fam. Deputat Prelipceanu.

Mercurea. — In faţa nemărginitei dureri care a lovit mult încercata Dvs. familie, cucernic ne aplecăm genunchii şi rugăm pe Bunul D-zeu să vă întărească, singura mângâere pentru care vă poate alina suferinţa, realizarea visului pentru care s'a sacrificat eroicul Dvs. fiu.

Corneliu Georgescu

Cluj. — Inchinări şi lacrimi amare; mângâerea, nemurirea.

Familia Agârbiceanu

Bucureşti. — Camarazii mei dragi: Mihăiţă şi Gabriela! Voi sunteţi mici şi nu mă cunoaşteţi pe mine — totuşi sunt sigură că o să înţelegeţi pentru ce Vă scriu. Aş dori să primiţi cu toată curăţenia

— (Urmează în pagina 3)

...oastră sufletească, gândurile ...ne ale unei studente, care ...re încă 20 de ani, care nu ...văzut niciodată pe tatăl ei, ...re îl iubeşte poate şi mai ...lt decât dacă s'ar afla viu, ...ubeşte fiindcă el a murit ...ceşte, s'a jertfit pentru Nea...l întregit.

Dragii mei, spuneţi mămi...ţei şi bunicilor voştri, că o...ţi tuturor ce înţeleg porun...le neamului, celor cari au în...es şi au iubit pe tatăl vostru, ...nt acum – şi vor fi mereu – ...ntiţi spre voi, purtători de ...me sfinte „Mihai şi Gabriela".

Voi ne sunteţi dragi tutu...ra şi nădejdi mari punem ... virtuţile moştenite de la în...chipările de virtute – din ...re v'aţi născut. Aş dori să spu...ţi măicuţei şi bunicilor voştri ...ra le cunoaştem eroismul ...a care înfruntă durerea – că ...oi cu toţii, suntem alăturea ...e voi, că vă iubim, vă înţe...gem şi punem întregul nos...u suflet în slujba Neamului, ...entru care Ionel Moţa s'a ...rtfit – ca să-l facă „tare".

Dacă şi voi mă iubiţi pe ...ine, atunci v'aş ruga să-mi ...crieţi (şi un rând ar fi de a...ns acum) şi apoi şi eu vă ...oiu mai scrie. Şi sunt sigură ...ă atunci când mă veţi cu...noaşte mai bine, mă veţi iubi ...ai mult.

Pe mine mă cheamă Spe...ranţa Gloria I. Traşcă şi sunt ...tudentă în anul III. al Acade...miei de Comerţ din Bucureşti. ...u vă salut legionăreşte:

„Trăiască Legiunea
şi Căpitanul!"

Speranţa Gloria I. Traşcă
studentă

Bucureşti. — Dumnezeu ...e-a încercat aşa fiindcă te-a ...ubit şi pe Ionel l-a luat la ...l, pentrucă a voit să-l înalţe ...este ceilalţi fii ai veacului, ...opleşiţi numai de interese şi ...e materie.

Pe cei morţi pentru o idee ...are nu trebue să-i plângem, ...impotrivă, să-i glorificăm şi ...ă proslăvim neamul, din ...oapsele căruia au răsărit ast...el de exemplare de o nobleţă ...nică.

Am şi eu trei feciori voinici, ...a cari mă uit cu cea mai ...aldă iubire şi pe cari m'am ...ăzuit să-i cresc în cultul vi...ţii prin jertfă. Numai aşa a...e sens viaţa.

Şi aşi preferi să-i văd mu...ind sub ochii mei, decât să ...u trăiască şi să nu se jert...ească pentru idealurile mari ...le existenţei.

Mângăe-te iubite părinte Mo...a cu înţelepciunea netrecă...oare a Scripturii că pe Ionel, ...omnul ţi-la dat şi Domnul ...l-a luat şi înţelepciunea Lui ...ste în veac. Prin moarte el ...trecut la nemurire şi mor...mântul lui va fi loc de pele...rinaj permanent pentru mii ...i milioane de suflete curate, ...ari dela el vor lua întărire şi ...zbăvire. Fericiţi părinţii pe cari ...ăcătorul a toate i-au învred...nicit de astfel de fii. Nici ei ...u vor muri şi numele lor va ...ămânea din veac în veac. O ...ume întreagă este alături de ...i, pentru a-i mângăia şi a-i face să vadă degetul minunat al lui D-zeu, în ceeace vulgul vede o simplă nenorocire banală.

Ţineţi-vă fruntea sus, spre acela, spre care s'a înălţat fiul vostru, dragi părinţi rămaşi fără sprijin pe pământ, dar cari v'aţi asigurat prin el cerul şi în anii pe cari îi mai aveţi pe acest pământ şi după ce vă va chema la el, pentru a trăi în vecinicie nedespărţiţi!

Onisifor şi Veturia Ghibu

Sibiu. — Plângem împreună cu voi trecerea din această viaţă a neuitatului Ionel, care n'a fost numai al vostru, ci şi al nostru al tuturora.

Zilele trecute fiind în capitală am luat parte la parastasul din Biserica „Sft. Anton". Era jale mare de nedescris. Rugăm pe bunul Dumnezeu ca nobilul lui suflet să-l aşeze în lăcaşurile drepţilor, iar pe voi să vă mângâie şi să vă întărească.

Dr. George Proca şi soţia
Consilier arhiepiscopesc

Bucureşti. — Deplângem cu nemărginită durere sacrificiul lui Ionel, vrednic fiu şi erou al românismului.

Lucia şi Comandor Negru

Cluj. — In primele zile după sosirea grozavei veşti, am nădăjduit, că se va fi întemeiat pe eroare şi cu multă îngrijorare aşteptam desminţirea ei. Aşteptare zadarnică.

Dzeu a voit să lipsească generaţia de azi de unul dintre cei mai distinşi tineri români, — distins ca cultură, distins ca suflet. Singur acelaş D-zeu poate să vă picure în nemărginita Dvs. durere, balsam de mângâere.

Noi îi facem o călduroasă rugăciune, să primească între aleşii Săi sufletul nobil al celui ce a plecat spre veşnica Lumină şi să vă dea mângâerea Sa.

Dr. Ionel Pop.

Giurgiu. A pierit floarea noastră, a pierit nădejdea zilei de mâine. A pierit copilul St. Voastre şi fratele nostru adorat.

Durerea e nemăsurată. Lacrimile nu contenesc, căci D-zeu ar fi putut să ni-l păstreze încă, pentru binele neamului şi pentru a-şi vedea şi dânsul visul cu ceva îndeplinit.

Flacăra aprinsă şi păstrată pe altarul familiei St. Voastre şi de către generaţiile anterioare, a fost purtată în toată măreţia sa pe văile Spaniei înroşite de către roşii satanei, — şi păstrată cu sfinţenie de copilul St. Voastre şi dusă până la jertfirea vieţii spre izbăvirea acestui neam năpăstuit.

Azi inima îndurerată cată spre Cel de Sus şi nădăjduind în izbăvire ne rugăm pentru odihna celui fără asemănare, acelui ce a mers spre veşnicie prin moarte, căci veşnică îi va fi pomenirea printre noi – bunii Români.

Lacrimile ce nu contenesc a curge, dee sfântul să sece atunci când visul fratelui nostru va fi îndeplinit şi astfel moartea sa răzbunată.

De 3 zile în casele noastre nu se mai pune masă, în casele noastre nu se mai cântă; iar toţi dela slugă până la stăpân ştiu că a murit cel mai mare Fiu al Ţării – cel mai de seamă suflet.

Sunt numai câteva luni de când ne a înseninat cu prezenţa Sa la sfinţirea unui locaş de aci; câteva luni (Sept) când stând de taină ne spunea cu mulţumire ce se citea în suflet şi pe fruntea Sa, simbolul înţelepciunii:

„Mari au fost suferinţele, în apropiere de izbândă, iar cei mari încep să ne priceapă".

Mergeam plini de încredere în vorbele Sale, iar azi căutându-l în lumea veciniciei nu ne mai rămâne decât să-i purtăm vie amintirea, şi viaţa sa să ne fie pildă tuturora iar Vouă scumpi părinţi şi Neam lovit, — având alături toţi fiii României întregite — cari plâng îndureraţi pierderea fiului dvs., D-zeu să vă dea putera de a duce cu tărie şi această grea încercare.

Prea de grabă ne-a fost răpit, dar să nădăjduim că din dreapta Tatălui Ceresc veghează asupra-ne, orândueşte treburile noastre şi va fi mulţumit de vom şti să-i păstrăm în parte sfaturile şi opera Sa.

Iar acum încovoiaţi de durere să ne căznim a ne ridica frunţile spre înălţimile unde îl vor aşeza faptele sale, să ne rugăm Domnului pentru odihna sufletului său mare şi ca unui sfânt să ne rugăm pentru linişte familiei sale, a neamului şi bătrâneţelor părinţilor săi, ce au dat României un adevărat RAR ROMÂN.

Sofia Căplescu

Pentru cetitori!

Rugăm ca: toate scrisorile cu articole, sau cu ştiri pentru pus în foaie, să se trimită numai pe adresa:

Redacţia „Libertatea", Orăştie jud. Huedoara

Aci ele se revăd, se pregătesc, pentru pus în foaie şi se vor da la tipar. Cei ce trimit pe altă adresă, îşi întârzie ajunsul scrisorii la scop.

Toate cererile de abonament, ca şi banii pentru foi, pentru schimbat de adrese, ş. a., să se trimită pe adresa:

Admin. „Libertatea" Moţa Bucureşti, I.
Calea Victoriei 63.

Moartea lui Ionel Moţa

Tu ai lăsat soţie şi copii,
Ca să trezeşti virtuţile latine,
In ţara unde nu mai pot de bine
Toţi cei ce fac atâtea mişelii.

Tu nu ai cunoscut ce este truda;
Te-ai dus să te jertfeşti pe-un ţărm străin,
Unde se varsă sângele latin...
C'aşa sunt uneltirile lui Iuda.

O, crin crescut pe-al ţării putregai!
Erai călit în lupte legionare...
Prea tânăr s'a dus sufletul tău mare,
In ceruri la Arhanghelul Mihai!

Să vie'n ţară trupul tău iubit
Ca legănat de trombele marine,
Prin moarte cel puţin să stai cu bine,
In glia, care ni te-a dăruit.

Dar o simţire tare ca de fer
In pieptul meu acuma dă năvală,
Că'n lupta grea cu hidra socială,
Noi am pierdut un mare caracter...

Noi toţi treziţi la spiritul cel nou
Vom răzbuna o moarte legionară,
Ne vom sili de-acum ca să răsară,
In fiecare ins, câte-un erou.

Vasile Coban
Timişoara.

Şi totuşi, — înmormântarea şi a lui Ionel Moţa, se va face la Bucureşti

Arătarăm în numărul trecut dorinţa părinţilor lui Ionel Moţa, de a-l avea în pământul iubit al Orăştiei, care l-a legănat copilăria şi care ar fi fericit a-l odihni lin în sânul său iubitor.

Dar au intrevenit multe puncte noi de judecare a lucrului, în faţa cărora îndureraţii părinţi au îngăduit şi şi-au dat deplina şi neschimbata lor învoire, ca şi trupul scumpului lor fiu, să fie aşezat în mormânt lângă al frăţiorului şi bunului său prieten Marin, la Bucureşti.

A tras în cumpănă hotărâtor dorinţa lui Ionel Moţa însuşi, arătată în scrisoarea trimisă de pe vapor acestei foi, ca legionarii căzuţi, să fie înmormântaţi împreună... Cum împreună s'au frământat, împreună şi-au împletit gândurile din anii tineri, împreună s'au hotărât pentru faptele lor, împreună merseră la cel mai primejdios război, ce se poate închipui, ba, precum am aflat, Moţa şi Marin şi în tranşeu lângă olaltă luptau, noaptea lână olaltă aţipeau, ar fi fost par'că pentru ei înşişi o durere a-i despărţi acum de olaltă...

Părinţii lui Ionel mai cunosc şi voinţa din urmă a lui ca familia sa să nu se mute din Bucureşti, să stea acolo unde a aşezat-o el, — şi atunci copilaşilor lui şi îndureratei soţii ei le era prea departe şi mergerea la mormântul tatălui şi soţului decâte ori le poruncea inima, le era peste putinţă...

Aşa iubitorii părinţi şi-au zis, şi în acest fel au înştiinţat pe soţia văduvită, cu nevinovaţii copilaşi, şi conducerea Legiunii:

Pentru noi, părinţii, Ionel cel bun al nostru, nu s'a depărtat de noi, nu s'a dus dela noi... E aci lângă noi, viu, întreg, senin, de-asupra noastră, îl vedem, ne vede, îi grăim şi ne răspunde, se uită cu bunătate la noi şi cu vecinicul lui zâmbet pe faţă, şi când întindem braţele spre el, ne face cu dragoste semne liniştindu-ne, şi mângâie frunţile noastre cu mâna sa albă şi caldă... Suntem cu el şi e cu noi, în fiecare clipă, şi ne repetă că s'a dus fericit şi se află fericit acolo la picioarele lui Isus, pe care atâta l'a iubit şi la care atâta s'a dorit...

Iar pumnul de pământ ce a lăsat după sine pe această lume, e a pământului, aşezată acolo unde domnul va voi şi va hotărî... Noi o vom udà şi noi cu lacrimi, ca să crească din ea flori albe, ca şi sufletul lui, — răspândind mireasma iubirii de Hristos, pe care sufletul lui cu atâta sete a sorbit-o, şi pe urma ei mergând, a ajuns acolo unde fericirea şi-a găsit.

Aşa gândind, aşa simţind, părinţii lui Ionel Moţa şi-au plecat dorul lor celorlalte împrejurări şi socotinţe, — şi aşa Ionel Moţa, vremelnic „în mormânt nou" va fi pus alăturea de frăţiorul său iubit şi credincios Vasile Marin, la Bucureşti, şi de acolo duşi, la timpul său, în Mausoleul ce li-se va pregăti la un loc ales înălţat, în scumpa ţară, pentru a cărei mai bine s'au luptat.

(Data sosirii şi amănunte, vor da ziarele şi se vor şti dela cuiburile de legionari din toată ţara).

Parlamentul german a dat pe încă patru ani puteri depline cancelarului Hitler

In sâmbăta trecută s'au împlinit patru ani, decând a ajuns la cârma Germaniei partidul naţional-socialist, în frunte cu Hitler. Evenimentul acesta a fost sărbătorit cu mare strălucire în întreagă ţara, iar parlamentul a ţinut o şedinţă festivă sub preşedenţia ministrului preşedinte Göring, care a arătat în câteva cuvinte însemnătatea zilei.

A luat apoi cuvântul cancelarul Hitler. Intr'o cuvântare, care a ţinut două ore, Hitler a zugrăvit roadele guvernării naţional socialiste şi a făcut apoi o expunere a politicii externe.

Declaraţia de căpetenie a lui Hitler este, că Germania nu are nimic de împărţit cu Franţa şi că garantează hotarele Belgiei şi ale Dânemarcei. A adăugat apoi, că singurul dujman al omenirei este comunismul, împotriva căruia Germania va lupta şi pe viitor cu toată tăria, aşa cum a luptat şi până acuma.

In cursul cuvântării sale, Hitler a ţinut nimerit să facă încă odată declaraţia, că populaţia Germaniei are absolută trebuinţă de colonii, ca să poată trăi şi că la timpul potrivit va căuta să ducă la înfăptuire această arzătoare dorinţă a ţării.

In partea a doua a cuvântării sale, Hitler a făcut teoria antisemitismului arătând de ce este primejdios poporul jidovesc pentru neamurile creştine şi a arătat, că poporul german va căuta să rămână şi pe viitor cât mai neatins de înrâurirea jidovească.

Declaraţiile cancelarului Hitler au fost primite în general bine de ţările streine şi chiar Franţa socoate, că pe temeiul lor se poate ţese mai departe munca stăruitoare pentru a întări pacea lumii.

Jertfa scumpilor noştri morţi o înţeleg până şi copiii

Moartea înălţătoare a scumpilor noştri morţi Ionel Moţa şi Vasile Marin a înduioşat până la lacrimi întreagă ţara. Bătrâni şi tineri plâng deopotrivă pe cei ce-au murit pe câmpul de luptă din Spania, pentru apărarea domnului nostru Isus Cristos. Toată lumea înţelege că jertfa lor a fost de o măreţie fără pereche şi că ea nu va rămânea fără roade bogate în viitorul apropiat al neamului nostru.

Chiar şi copiii înţeleg lucrul acesta, ceea ce-o dovedeşte o frumoasă poezioară a fiului dlui dr Dominic Stanca din Cluj, alui PUIU STANCA, care este elev în clasa primă de liceu. Iată, cât de frumos vorbeşte în adevăr acest copil plăpând, de moartea scumpilor noştri eroi în versurile, pe care le publicăm aci.

LUI IONEL MOŢA şi VASILE MARIN

Spre voi, Arhangheli, îndrept glasul,
Voi, ce aţi plecat înspre Apus!
Plecat-aţi pentru biruinţa Crucii
Mântuitorului Isus.

Slăviţi să fiţi în veci, Arhangheli,
Biruitori de o credinţă,
Spre voi ne îndreptăm cu toţii
Al nostru gând cu umilinţă.

Va plânge 'n hohot ţara 'ntreagă
La mormânt când vă va duce,
Şi toţi vă plâng, Arhangheli,
Ce căzut-aţi pentru Cruce!

Puiu Dominic Stanca
elev clasa I-a secundară

Cluj, 17 I. 1937.

Pe străzile Madridului

SE DAU LUPTE CRÂNCENE între COMUNIŞTI şi ANARHIŞTI

In vremea din urmă mai mulţi luptători comunişti au trecut de partea trupelor naţionaliste. Aceştia povestesc, că în Madrid sunt aproape zilnic lupte sângeroase între comunişti şi anarchişti. Străzile oraşului au fost puternic întărite cu tranşee de beton, subt supravegherea inginerilor ruşi. Luptele dintre anarchişti şi comunişti slăbesc cu toate acestea mult puterea de apărare a Madridului şi într'o bună zi el va cădea totuş în mânile trupelor naţionaliste.

Deocamdată însă în faţa Madridului nu se mai prea dau lupte, fiindcă vremea este cu totul neprielnică pentru ele. In celelalte părţi ale frontului e deasemenea linişte, afară de frontul din apropierea oraşului Malaga, unde trupele naţionaliste au secerat biruinţi însemnate.

Baroul advocaţial din Cluj nu vrea „numerus clausus"

Advocaţii din baroul Cluj au ţinut Dumineca trecută o adunare generală, în care au discutat cum s'ar putea pune capăt intrării în număr prea mare a advocaţilor minoritari în barourile din ţară.

Discuţia a fost foarte vie şi foarte îndelungă. A stârnit mai ales mare vâlvă propunerea dlui advocat Dr. Ion Muntean, care a propus, ca advocaţii minoritari să fie primiţi în barou numai în măsura, pe care o reprezintă minorităţile în ţară.

Cu multă durere sufletească încrestăm, că propunerea aceasta a fost respinsă, fiindcă nu numai advocaţii minoritari, ci şi foarte mulţi advocaţi români au votat împotriva ei. Se vede, că advocaţii români din Cluj în partea lor cea mai mare sunt şi astăzi de convingerea, că neamul românesc nu poate trăi fără jidani şi fără unguri.

Ruşine celor ce nu înţeleg încă graiul stăruitor al vremii celei nouă!

Ciobanul sfânt dela Maglavit LA TIMIŞOARA

Petrache Lupu dela Maglavit, a fost Dumineca trecută la Timişoara, unde a fost primit cu toate onorurile de către reprezentanţii autorităţilor.

După sosire ciobanul sfânt s'a dus la biserica ortodoxă română, apoi a cercetat bolnavii de prin spitale şi pe cei ce veniseră de pe sate, ca să-l vadă. Petrache Lupu a stat de vorbă cu fiecare bolnav în parte, mângâindu-i şi spunându-le cuvinte de alinare. La amiaz a ţinut o frumoasă cuvântare în piaţa Timişoarei, la care au luat parte vreo 30 de mii de oameni.

A doua zi Petrache Lupu a părăsit oraşul, plecând înapoi la Maglavit.

NOUTĂŢI

Sfinte parastase s'au slujit Dumineca trecută în aproape toate oraşele, chiar la sate mai mari, pentru odihna sufletelor lui Ionel Moţa şi Vasile Marin. Au fost cerute de „Liga Antirevizionistă română". In biserica ortodoxă din Orăştie s'a servit la fel acel parastas, printr'un sobor de preoţi. A vorbit la parastas frumos şi simţit, părintele prof. Zaharie Stanciu, apoi însufleţit şi înălţător de inimă d. Director al liceului Aron Demian. — S'au vărsat multe lacrimi, s'au auzit nenumărate suspine.

*

„Tifosul exantematic", boala frigului, a lipsei, a necurăţeniei ce se ţine pe urma lipsurilor, — s'a ivit în comuna Viforâta (jud. Dâmboviţa). Doi oameni săraci, atinşi de această grozavă boală (pe cere li-o dau oamenilor nişte păduchi veninoşi) au fost duşi la spital. Deregătoriile au luat măsuri, ca boala, care e foarte lipicioasă, să nu se lăţească.

*

Mâna comunistă cearcă să se vâre şi printe muncitorii din ţara noastră. Răii lumii şi-au pus ochii pe Căile Ferate, căci acestea duc mărfurile şi oamenii de colo-colo, ele sunt ca vinele în corpul omenesc, prin care aleargă sângele, ducând materiile hrănitoare în tot corpul. Dacă ar putea opri umblarea trenurilor, ţi-ar face încurcătură foarte mare. De aceea s'au dat pe lângă lucrătorii dela căile ferate, aţâţându-i, trezind în ei nemulţumiri, doar îi pornesc spre un pas nesocotit.

MUNCITORII ROMÂNI şi CREŞTINI dela Căile Ferate, să bage de seamă, că vipere streine sunt cei cari cearcă să-i ridice la fapte vrăşmase ţării. Inima lor creştinească, să-i înduplece A DESCOPERI îndată, pe toţi câţi se dau pe lângă ei cu gânduri de acelea păcătoase. Şi Dzeu le va răsplăti credinţa.

*

Către abonaţi. Iubiţii noştri abonaţi afle, că acesta e cel din urmă număr, ce li se mai trimite, celor ce n'au trimis bani pe anul de faţă. — Unii mai au şi restanţă pe anul trecut. S'o trimită şi pe aceea, căci din banii ce vor sosi, întâi se vor pune la restanţă ce se cade şi numai ce întrece, se va pune pe anul de faţă.

Celor ce n'au trimis nimic, nu le mai putem trimite. Şase săptămâni le-au mers foile în bună credinţă că îşi înoesc abonamentul, — dacă n'au făcut-o, socotim că nici nu vor să mai aibă foaia noastră, — de aceea trebue să le oprim trimiterea

*

Procesul comunist din Moscova s'a încheiat cu 13 condamnări. Al doilea proces făcut de dictatorul comunist Stalin foştilor săi tovarăşi de conducere comunişti, s'a încheiat cu osândirea la moarte a 13 fruntaşi din tabăra lui Troţki.

După pronunţarea hotărârei, cei condamnaţi la moarte au cerut graţierea, dar Stalin a respins cererea lor şi ei au fost astfel împuşcaţi în noaptea următoare procesului.

*

Speculă, ce întrece închipuirea unui om de omenie... Din scrisoarea unui bun frăţior şi vechiu cetitor al „Libertăţii" aflăm următoarele:

La târgul săptămânal ce se ţine în orăşelul Tg.-Bereşti, vine şi un jidan din altă parte, şi printre alte mărfuri, vinde şi cărticele cari vorbesc despre Petrache Lupu dela Maglavit. Cărticelele purtau numeri, ca numărul foilor.

Ii rămăseseră jidanului un pacheţel de cărticelele mai vechi, având pe ele No. 7. Lumea zicea, pe 7 îl am. Dă-mi 8—9—10. Peste-o săptămână doritorii găsiră No. 8 şi 9 din acele cărticele. Le cumpărară. Când colo era tot No. 7 peste care jidanul tipărise (ori lipise) No. 8, 9... I-a înşelat şi când oamenii şi-au adus cărticelele înapoi arătându-i înşelăciunea, — nu le-a mai primit.

Aşa-s aceşti pui de nepârcă, în toate ale lor!

Posta Redacţiei

MULTOR cari au trimis versuri şi încercări de a cânta mişcarea legionară sau figuri de seamă a ei, sau întâmplări le facem ştire, că le vom cerceta pe toate şi ce se poate, se tipăreşte în foaie. Dar să fie cu aşteptare, până vin la rând. Un lucru li-l cerem: să scrie cât mai scurt şi curat. Scrisorile prea lungi, sufăr întârziere până avem răgaz de toate. Bunăvoinţă este însă, pentru toate.

CONST. CERV. „Inchinarea" e bine scrisă. Ii facem loc în numărul viitor.

VAS. COB. în TIM. Poezia se va publica. „Scrisoarea deschisă" am trimis'o s'o vadă cei cărorva le sună. In aceste clipe nu le putem cere samă pentru ţinuta lor. Dv. aţi observat-o şi noi tot aşa. Dar astfel de ţinute îşi dau roadele lor pentru cei ce le iau.

D-lui I. P. preşedintele Arcaşilor din Putna. A ajuns la noi un articol al d-tale „Scutură fulgii"... Dar nu e pe el data când s'a scris, nici adresa d-tale ca să-ţi putem cere informaţiii. De ceteşti acest şire, rugăm dă-ne adresa.

Pe articli e bine *să se pună data când au fost scrişi*, ca să vedem de nu-s prea întârziaţi şi de se mai pot folosi, — şi adresa întreagă a trimiţătorului.